

Enerepræsentationen, om hvilken jeg alt har udtalt, at jeg forstod ikke, hvorledes man overhovedet kunde have noget andet Standpunkt, naar man skal forhandle fra et Lands Side om Adgang for en Repræsentation. Der er hverken af Ordføreren eller andre anført noget som helst, der viser, at andre Grunde har foreligget end den oftnævnte.

Venstres ærede Ordfører talte om, at tidligere kunde vi maaske have faaet en Overenskomst paa anden Maade, end man nu kunde faa den, og det er naturligvis rigtigt. Man skulde ikke i sin Tid, i Sommeren 1920, have nægtet den russiske Udsending Adgang til Danmark, saaledes som Regeringen gjorde det. Da gjorde man den første Fejl i denne Sag og standsede dermed Overenskomstforhandlingerne, som den Gang kunde have været ført til Afslutning og have skaffet os paa andre og billigere Betingelser den Overenskomst, som Erhvervslivet ogsaa den Gang gerne vilde have. Det er ikke os, og det er ikke Rusland, der er Skyld i, at der intet blev deraf, det er den højtærede Regering, der allerede fra 1920 har et betydeligt Ansvar i denne Sag. (*En Stemme: Erhvervene!*). Det var ikke Erhvervene, som en æret Minister, der afbryder, siger, det var ikke dem, der nægtede Litvins Adgang til Danmark, det var den højtærede Minister, der nægtede Litvins den Opholdstilladelse, han ønskede bl. a. for at kunne genoptage Forhandlingerne med Erhvervene.

Vi fik nu forelagt af den ærede Ordfører for Venstre den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som det konservative Parti og Venstre er enedes om. Jeg savner deri Udtryk for Anerkendelse af Regeringen, jeg savner den Tillidserklæring, som man ellers under parlamentariske Forhold fra Regeringspartiers Side slutter en saadan Forhandling med. Det er en Dagsorden, der saavel for Ministeriet som for Erhvervene er i høj Grad luftig, til Ministeriet er der ikke nogen som helst Tillidserklæring, og til Erhvervene er der et taaget Løfte om ved gunstig Lejlighed at tænke paa Genoptagelse af Forhandlingerne. Det er en meget spagfærdig Indrømmelse, Erhvervene her har faaet, men der ligger maaske noget mere, hvad visse Udtalelser kunde tyde paa, i eller bagved denne Dagsorden. Jeg skal ikke forlange, at man i Dag afslører, hvad der kan komme efter. Jeg skal gerne indskrænke mig til at udtale Haabet om, at der kommer noget efter. Det ærede Medlem Hr. Pitzner erklærede i den Udtalelse, han kaldtes frem til, for det første, at det konservative Folkepartis Formand, det ærede Medlem af

Landstinget Hr. Piper, ikke godkender Referatet af hans Udtalelse om Udenrigsministeren. Den Tillidserklæring, som visse konservative Blade har udbredt, tages altsaa i Virkeligheden tilbage. Dernæst gav det ærede Medlem Hr. Pitzner et Tilsagn, overrakte den højtærede Udenrigsminister Silkesnoren eller, som et æret Medlem sagde, Hamperebet. Vi afventer med Sindsro, hvad der i den Henseende kommer. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Pitzner, at vi altsaa ikke har den Glæde at træffe Udenrigsministeren, naar vi en Gang kommer til Valgets Korsvej, hvor vi venter det øvrige Ministerium.

Vi fik at vide af den højtærede Statsminister, at Ministeriet var solidarisk. Det gælder, maa jeg antage, ogsaa Handelsministeren. Handelsstanden kan jo heraf lære, i hvilken Grad dens Interesser varetages af den Handelsminister, vort Land i Øjeblikket er velsignet med. I nogen større Udstrækning skal den altsaa efter dette neppe fæste Lid til, at den vil faa sine Interesser varetaget hos denne Minister.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner gjorde nogle Realitetsbemærkninger, i alt Fald en enkelt, som jeg skal opholde mig ved. Han mente, at jeg havde givet forkert Oplysning med Hensyn til Antallet af de Medlemmer og Medarbejdere, som Delegationerne, henholdsvis i Danmark og i Rusland, skulde være berettiget til at møde med. Det ærede Medlem Hr. Pitzner læste noget op af det Overenskomstudkast, som har foreligget, men det ærede Medlem glemte væsentlige Tilføjelser. Det er rigtigt, at Delegationen skal bestaa af en eller flere officielle Repræsentanter og deres Stabe af sagkyndige, herunder medregnet Handelsagenter, Oversættere, Kontorister o. s. v., paa de nedenfor angivne Betingelser, men, hedder det videre: for at udføre det Arbejde, som maatte forefalde under denne Overenskomst, er Delegationerne bemyndiget til at ansætte Personer, som har Bopæl i det Land, hvortil Delegationen har faaet Adgang, og Antallet af disse Personer er ikke indbefattet i det ovennævnte Antal 20; saadanne Personer skal dog ikke nyde nogen af de Privilegier, som omtales i nærværende Overenskomst. Men det vil altsaa sige, at man meget godt af Kontorpersonale og andet Personale kan antage et betydeligt større Antal end de 20, som bliver direkte Handelsagenter eller andre repræsentative Personer.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner troede ikke, at Handelsoverenskomsten vilde faa nogen nævneværdig Betydning for Danmark, men heri er han, hvis han fastholder dette